

Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. gruodžio 11 d.*

„Valstybės įsipareigojimų neįvykdymas — Valstybės pagalba — Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo pripažįstamas įsipareigojimų neįvykdymas — Nepriimtiniu pagrįstas prieštaravimas — EB 228 straipsnio 2 dalis ir SESV 260 straipsnio 2 dalis — Neįvykdymas — Piniginės sankcijos“

Byloje C-610/10

dėl 2010 m. gruodžio 22 d. pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį pareikšto ieškinio dėl įsipareigojimų neįvykdymo

Europos Komisija, atstovaujama B. Stromsky ir C. Urraca Cavedes, nurodžiusi adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

ieškovė,

prieš

Ispanijos Karalystę, atstovaujamą N. Díaz Abad,

atsakovę,

palaikomą

Čekijos Respublikos, atstovaujamos M. Smolek, D. Hadroušek ir J. Očková,

įstojusios į bylą šalies,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kuri sudaro pirmininkas V. Skouris, pirmininko pavaduotojas K. Lenaerts, kolegijų pirmininkai A. Tizzano, M. Ilešič, T. von Danwitz ir J. Malenovský, teisėjai U. Lõhmus, E. Levits, A. Ó Caoimh, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev (pranešėjas), C. Toader ir J.-J. Kasel,

generalinis advokatas J. Mazák,

posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. birželio 12 d. posėdžiui,

susipažinęs su 2012 m. rugsėjo 6 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

* Proceso kalba: ispanų.

Sprendimą

1 Savo ieškiniu Europos Komisija prašo Teisingumo Teismo:

- pripažinti, kad nesiėmusi visų priemonių, būtinų tam, kad būtų įvykdytas 2002 m. liepos 2 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Komisija prieš Ispaniją* (C-499/99, Rink. p. I-6031), susijęs su pagalba, kuri pagal 1989 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą 91/1/EEB dėl Ispanijos vyriausybės ir įvairių Ispanijos autonominių administracinių teritorinių vienetų vyriausybių įmonei *Magfesa*, iš nerūdijančio plieno gaminančiai namų apyvokos prekes ir smulkius elektroninius namų apyvokos aparatus, suteiktos pagalbos (OL L 5, 1991, p. 18) buvo pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal šį sprendimą ir SESV 260 straipsnio 1 dalį,
- nurodyti Ispanijos Karalystei sumokėti Komisijai 131 136 EUR baudą už kiekvieną dieną, pradelstą vykdyti minėtą Sprendimą *Komisija prieš Ispaniją*, skaičiuojant ją už laikotarpį nuo šio sprendimo paskelbimo dienos, kol jis bus visiškai įvykdytas,
- priteisti iš Ispanijos Karalystės sumokėti Komisijai vienkartinę sumą, gautą padauginus 14 343 EUR sumą už dieną iš pažeidimo trukmės dienų, skaičiuojamų nuo minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* paskelbimo, kol bus priimtas sprendimas šioje byloje ar dienos, kai ši valstybė narė nutrauks pažeidimą, ir
- priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.

I – Ginčo aplinkybės

- 2 1989 m. gruodžio 20 d. Komisija priėmė Sprendimą 91/1, kuriuo pripažino Ispanijos vyriausybės ir kelių Ispanijos autonominių regioninių administracinių teritorinių vienetų vyriausybių pagalbą įmonių grupei *Magfesa*, suteiktą išdavus garantiją paskoloms, nustačius kitas nei rinkos paskolos sąlygas, skyrus negrąžintiną pagalbą ir subsidijuojant palūkanas, neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka.
- 3 Kiek tai svarbu pagrindinei bylai, grupę *Magfesa* sudaro 4 gamybos įmonės, gaminančios namų apyvokos prekes, t. y. *Industrias Domésticas SA* (toliau – *Indosa*), *Cubertera del Norte SA* (toliau – *Cunosa*), *Manufacturas Gur SA* (toliau – *GURSA*) ir *Manufacturas Inoxidables Gibraltar SA* (toliau – *MIGSA*).
- 4 Baskų krašto autonominės srities suteiktą pagalbą, kuri pagal Sprendimą 91/1 pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, sudaro:
 - 300 mln. ESP paskolos garantija, suteikta tiesiogiai *Indosa*,
 - 672 mln. ESP paskolos garantija, suteikta *Fiducias de la cocina y derivados SA*, Baskų krašte įsteigta valdymo bendrovei, kuri turėjo paskirstyti šią pagalbą grupės *Magfesa* įmonėms, ir
 - 9 mln. ESP palūkanų subsidija.
- 5 Tuo pačiu sprendimu Ispanijos valdžios institucijoms buvo pasiūlyta, be kita ko, atšaukti paskolų garantijas, sumažintas paskolų palūkanas pakeisti standartinėmis palūkanomis ir išsieškoti negrąžintiną pagalbą.

II – Sprendimas *Komisija prieš Ispaniją*

- 6 1999 m. gruodžio 22 d. Komisija pagal EB 88 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą pareiškė ieškinį dėl įsipareigojimų neįvykdymo Ispanijos Karalystei, kuriuo siekė, kad būtų pripažinta, jog per nustatytą terminą pastaroji nesiėmė būtinų priemonių, kad įvykdytų, be kita ko, Sprendimą 91/1.
- 7 Minėtame Sprendime *Komisija prieš Ispaniją* Teisingumo Teismas nusprendė, be kita ko, kad Ispanijos Karalystė neįvykdė savo pareigos imtis būtinų priemonių, kad įvykdytų minėtą sprendimą tiek, kiek jame įmonėms *Indosa*, *GURSA*, *MIGSA* ir *Cunosa* suteikta pagalba buvo pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka.

III – Ikiteisminė procedūra

- 8 Priėmus minėtą Sprendimą *Komisija prieš Ispaniją* Komisija ir Ispanijos Karalystė pasikeitė daugybe laiškų dėl šio sprendimo įvykdymo.
- 9 Iš Teisingumo Teismui pateiktos medžiagos matyti, kad nors 1994 m. balandžio 19 d. *Indosa* buvo iškelta bankroto byla, ji toliau tęsė savo veiklą.
- 10 Atsakydamos į 2004 m. kovo 25 d. ir liepos 27 d. bei 2005 m. sausio 31 d. Komisijos prašymus suteikti informacijos Ispanijos valdžios institucijos 2005 m. kovo 31 d. laiške nurodė, be kita ko, kad susitarimas dėl *Indosa* likvidavimo buvo patvirtintas 2004 m. rugsėjo 29 d., šis patvirtinimas buvo užginčytas, tačiau tai nesustabdė patvirtinimo galiojimo, todėl galima pradėti *Indosa* turto pardavimo procedūrą.
- 11 2005 m. liepos 5 d. ir gruodžio 16 d. laiškais Komisija pažymėjo, kad po minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* paskelbimo *Indosa* trejus metus tęsė veiklą, jos turto pardavimo procedūra vis dar neužbaigta ir neteisėta pagalba neišieškota. Be to, ši institucija pareikalavo, kad būtų nutraukta *Indosa* veikla ir kad jos turtas būtų parduotas vėliausiai 2006 m. sausio 25 d.
- 12 Tais pačiais 2006 m. Komisija nusprendė, kad Sprendimas 91/1 įvykdytas tiek, kiek jis susijęs su *GURSA*, *MIGSA* ir *Cunosa*, nes jos nutraukė savo veiklą ir jų turtas buvo parduotas rinkos kaina.
- 13 2006 m. gegužės 30 d. laišku Ispanijos Karalystė pranešė, kad susitarimas dėl *Indosa* likvidavimo tapo galutinis 2006 m. gegužės 2 d.
- 14 Tačiau laiškuose, visų pirma 2006 m. spalio 18 d., 2007 m. sausio 27 d. ir 2008 m. rugsėjo 26 d., Komisija nurodė, kad *Indosa* veikla realiai nenutraukta ir jos turtas neparduotas. Iš Ispanijos Karalystės pateiktos informacijos matyti, kad *Indosa* veikla tęsiama per jai 100 % priklausančią dukterinę bendrovę, t. y. *Compañía de Menaje Doméstico SA* (toliau – CMD), kurią *Indosa* bankroto administratorius įsteigė siekdamas parduoti įmonės produktus ir kuriai perduotas visas pastarosios turtas ir personalas. Manydama, kad *Indosa* turtas perduotas ne pagal viešą ir skaidrią procedūrą, Komisija priėjo prie išvados, jog CMD vykde subsidijuojamą veiklą ir kad dėl to siekiant veiksmingai įvykdyti Sprendimą 91/1 buvo būtina susigrąžinti nesuderintą pagalbą iš CMD.
- 15 Atsakymą Ispanijos Karalystė pateikė keliuose laiškuose, kaip antai 2008 m. spalio 8 d. ir lapkričio 13 d., 2009 m. liepos 24 d. ir rugpjūčio 25 d., iš kurių matyti, kad 2008 m. birželio 30 d. CMD iškelta bankroto byla ir kad jos administratoriai pateikė prašymą dėl kolektyvinio visų darbuotojų darbo sutarčių nutraukimo, kurį patenkino kompetentingas nacionalinis teismas.

- 16 2009 m. rugpjūčio 18 d., rugsėjo 7 d. ir rugsėjo 21 d. laiškais Komisija paprašė jai pateikti detalų grafiką, kuriame būtų nurodyta tiksli CMD veiklos nutraukimo diena ir išsamesnė informacija apie jos turto perleidimo procedūrą, įskaitant įrodymus, kad perleista buvo rinkos sąlygomis. Ši institucija taip pat paprašė Ispanijos Karalystės pateikti įrodymų, kuriais remiantis galima nustatyti, kad nesuderinama pripažinta pagalba įtraukta į CMD skolinius išsipareigojimus kaip bankroto procedūros skola.
- 17 2009 m. rugsėjo 21 d., spalio 13 d. ir spalio 21 d. laiškais Ispanijos Karalystė iš esmės atsakė, kad 2009 m. liepos 30 d. CMD nutraukė veiklą, tačiau nepateikė Komisijai jos prašyto detalaus grafiko.
- 18 2009 m. rugsėjo 3 d. buvę CMD darbuotojai įsteigė ribotos civilinės atsakomybės bendrovę *Euskomenaje 1870 SL* (toliau – *Euskomenaje*), kurios kapitalas priklausė darbuotojams ir kurios veikla buvo virtuvės apyvokos daiktų ir mažų elektros aparatų gamyba bei pardavimas.
- 19 Įsteigus šią bendrovę CMD bankroto administratoriai leido laikinai perleisti jos turtą *Euskomenaje*, kol bus baigta CMD likvidavimo procedūra.
- 20 2009 m. lapkričio 23 d. pagal EB 228 straipsnio 2 dalį Komisija nusiuntė Ispanijos Karalystei oficialų pranešimą. Šiame pranešime Komisija nurodė, kad ji, susipažinusi su šios valstybės narės pastabomis ar jų negavusi, pasilieka teisę prireikus pareikšti pagrįstą nuomonę pagal šią nuostatą.
- 21 2010 m. sausio 26 d. Ispanijos Karalystė atsakė į oficialų pranešimą ir nurodė, kad *Indosa* ir CMD buvo likviduojamos, o jų veikla nutraukta.
- 22 2010 m. kovo 22 d. Komisija išsiuntė papildomą oficialų pranešimą, kuriame pasiūlė Ispanijos Karalystei pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį per du mėnesius nuo jo gavimo pateikti pastabas. Šiame pranešime Komisija nurodė, kad ji, susipažinusi su šios valstybės narės pastabomis arba jų negavusi, pasilieka teisę kreiptis į Teisingumo Teismą pagal tą pačią nuostatą.
- 23 2010 m. birželio 2 d. ir 9 d. laiškuose Ispanijos Karalystė apibūdino priemones, kurių imtasi siekiant įvykdyti minėtą Sprendimą *Komisija prieš Ispaniją*. Ji, be kita ko, nurodė, kad Baskų krašto autonominės srities nėra tarp CMD kreditorių, o pagalbos, Sprendimu 91/1 pripažintos nesuderinama su bendrąja rinka, nėra kreditorinių reikalavimų sąrašė, tačiau kad ji dalyvaus šios bendrovės bankroto procedūroje ir prašys įrašyti su šia pagalba susijusius reikalavimus į atitinkamą sąrašą. 2010 m. birželio 10 d. ši autonominė sritis deklaravo turinti 16 828,34 EUR reikalavimą. Vėliau ji kelis kartus taisė šią deklaraciją didindama nagrinėjamo reikalavimo sumą, kuri pagal paskutinę 2011 m. gruodžio 7 d. deklaraciją buvo 22 683 745 EUR.
- 24 2010 m. liepos 7 d. laišku Ispanijos Karalystė pateikė Komisijai CMD likvidavimo planą ir jį patvirtinantį 2010 m. birželio 22 d. kompetentingo nacionalinio teismo sprendimą. Iš jo matyti, kad nagrinėjamos neteisėtos pagalbos tarp pripažintų kreditorinių reikalavimų nėra. Be to, pagal šį planą visas CMD turtas turi būti parduotas jos kreditoriams, t. y. iš esmės CMD darbuotojams taip kompensuojant išskolinimų jiems dalį, jei nebus pateiktas geresnis pasiūlymas per 15 dienų nuo šio plano paskelbimo.
- 25 Kadangi Komisijos neįtikino Ispanijos Karalystės pateikti paaiškinimai, ji pareiškė šį ieškinį.
- 26 2011 m. gegužės 13 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi Čekijos Respublikai buvo leista įstoti į bylą palaikyti Ispanijos Karalystės reikalavimus.

IV – Įvykiai po ieškinio pareiškimo Teisingumo Teisme

- 27 2011 m. sausio 12 d. nutartimi *Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao* (Ispanija) nurodė nutraukti CMD veiklą ir uždaryti jos komercines patalpas.

- 28 2011 m. kovo 3 d. Baskų krašto autonominė sritis pateikė prašymą minėtam teismui siekdama, kad būtų nutraukta *Euskomenaje* veikla CMD patalpose.
- 29 2011 m. kovo 10 d. minėta autonominė sritis pateikė apeliacinį skundą dėl 2010 m. birželio 22 d. nutarties, kuria patvirtintas CMD likvidavimo planas.
- 30 2012 m. sausio 16 d. nutartimi *Audiencia Provincial de Bizkaia* (Ispanija) panaikino minėtą nutartį ir nurodė parduoti CMD turtą laisvos, skaidrios ir tretiesiems asmenims prieinamos konkurencijos sąlygomis.
- 31 2012 m. balandžio 4 d. nutartimi *Juzgado de lo Mercantil nº 2 de Bilbao* įtraukė 22 683 745 EUR Baskų krašto autonominės srities reikalavimą į CMD skolinių įsipareigojimų sąrašą.

V – Dėl priimtinumų

A – Šalių argumentai

- 32 Ispanijos Karalystė, palaikoma Čekijos Respublikos, ginčija šio ieškinio priimtinumą, remdamasi tuo, kad Komisija jai nepareiškė pagrįstos nuomonės pagal EB 228 straipsnio 2 dalį, o nagrinėjamu atveju ši nuostata turi būti taikoma, nes procedūra buvo pradėta 2009 m. lapkričio 20 d., t. y. prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai. Šia nuostata numatyta, kad atitinkamai valstybei narei reikia pateikti tiek oficialų pranešimą, tiek pagrįstą nuomonę.
- 33 Ispanijos Karalystė nurodo, kad nors SESV 260 straipsnio 2 dalis gali būti aiškinama taip, jog ją panaikinamas etapas, susijęs su pagrįstos nuomonės pareiškimu, šios nuostatos retroaktyvus taikymas procedūrai, pradėtai prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, prieštarautų teisinio saugumo, griežtesnės sankcijas numatančių normų negaliojimo atgal ir „nėra pažeidimų ir bausmių be įstatymo“ principams.
- 34 Be to, iš 2000 m. liepos 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją* (C-387/97, Rink. p. I-5047) 42 punkto matyti, kad naujoje sutarties nuostatoje įtvirtintos normos taikomos, tik jei visi ikiteisminės procedūros etapai buvo įgyvendinti įsigaliojus šiai sutarčiai.
- 35 Be to, prie SESV pridėtame Protokole Nr. 36 dėl pereinamojo laikotarpio nuostatų nėra nuostatos, pagal kurią būtų galima taikyti SESV 260 straipsnio 2 dalį procedūrai, pradėtai prieš įsigaliojant šiai sutarčiai.
- 36 Subsidiariai Ispanijos Karalystė teigia, kad SESV 260 straipsnio 2 dalies negalima aiškinti taip, kad iš ikiteisminės procedūros pašalinamas pagrįstos nuomonės pareiškimo etapas. Priešingu atveju būtų sumažintos atitinkamos valstybės procesinės garantijos ir teisės į gynybą.
- 37 Subsidiariai pastarajam teiginiui minėta valstybė narė tvirtina, kad remiantis SESV 288 straipsnio pirma pastraipa, pagal kurią vykdydamos Sąjungos kompetenciją institucijos priima reglamentus, direktyvas, sprendimus, rekomendacijas ir nuomones, pagrįsta nuomonė turi būti pareikšta pagal SESV 260 straipsnio 2 dalyje numatytą procedūrą.
- 38 Komisija prašo atmesti Ispanijos Karalystės pateiktą nepriimtinumą pagrįstą prieštaravimą.

B – Teisingumo Teismo vertinimas

- 39 Prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai procedūra dėl įsipareigojimų neįvykdymo, kai nevykdomas Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo nustatoma, kad valstybė narė neįvykdė įsipareigojimų pagal Sąjungos teisę, buvo numatyta EB 228 straipsnio 2 dalyje.

- 40 Pagal šią nuostatą, kai Teisingumo Teismas nustato, kad valstybė narė neįvykdė kokios nors pareigos pagal EB sutartį ir vėliau Komisija mano, jog ši valstybė narė nesiėmė būtinų priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti, ji, suteikusi tai valstybei galimybę pateikti savo samprotavimus, pareiškia pagrįstą nuomonę, nurodyma, kurių šio sprendimo punktų ta valstybė narė neįvykdė.
- 41 Taigi EB 228 straipsnio 2 dalyje numatytą ikiteisminę procedūrą sudarė du vienas paskui kitą einantys etapai, t. y. oficialaus pranešimo pateikimas atitinkamai valstybei narei ir pagrįstos nuomonės jai pareiškimas.
- 42 Įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, SESV 260 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad jei Komisija mano, kad atitinkama valstybė narė nesiėmė būtinų priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti, ji, suteikusi tai valstybei galimybę pateikti savo pastabas, gali kreiptis į Teisingumo Teismą.
- 43 Taigi, kaip matyti iš paties SESV 260 straipsnio 2 dalies teksto, šia nuostata buvo pakeista ikiteisminės procedūros eiga pašalinant etapą, susijusį su pagrįstos nuomonės pareiškimu. Dabar šią procedūrą sudaro tik vienas etapas, t. y. oficialaus pranešimo valstybei narei pateikimas.
- 44 Nagrinėjant šį ginčą kyla klausimas ar ikiteisminei procedūrai, kuri buvo pradėta prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai, t. y. 2009 m. gruodžio 1 d., tačiau kuri tęsėsi ir po šios dienos, buvo taikytina EB 228 straipsnio 2 dalis, ar SESV 260 straipsnio 2 dalis.
- 45 Šiuo atžvilgiu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką procesinės normos paprastai yra taikomos nuo tos dienos, kai įsigalioja (2010 m. liepos 8 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-334/08, Rink. p. I-6869, 60 punktas; 2011 m. kovo 29 d. Sprendimo *ArcelorMittal Luxembourg prieš Komisiją ir Komisija prieš ArcelorMittal Luxembourg ir kt.*, C-201/09 P ir C-216/09 P, Rink. p. I-2239, 75 punktas ir jame nurodyta teismo praktika; Sprendimo *ThyssenKrupp Nirosta prieš Komisiją*, C-352/09 P, Rink. p. I-2359, 88 punktas ir 2012 m. vasario 14 d. Sprendimo *Toshiba Corporation ir kt.*, C-17/10, 47 punktas).
- 46 Nuostatos, kuriomis reguliuojama ikiteisminės procedūros eiga ir kuriose išvardyti ją sudarantys etapai, yra nagrinėjamu atveju taikytinos procedūrinės normos. Oficialaus pranešimo pateikimas ir pagrįstos nuomonės pareiškimas atitinkamai valstybei narei yra procedūrinės priemonės, kaip pasiekti, kad ji laikytųsi pareigos imtis priemonių, reikalingų įvykdyti Teisingumo Teismo sprendimą, kuriuo nustatytas įsipareigojimų neįvykdymas. Taigi patys šią procedūrą sudarantys etapai nesusiję su valstybių narių pareigomis pagal sutartis ir sankcijomis, kurios gali būti joms taikomos neįvykdžius šių pareigų.
- 47 Todėl normos, kuriomis reguliuojama SESV 260 straipsnio 2 dalyje numatytos ikiteisminės procedūros eiga, yra procedūrinės normos, kurios, kaip tokios, taikytinos nuo jų įsigaliojimo. Darytina išvada, kad šios normos taikytinos visiems ieškiniams dėl įsipareigojimų neįvykdymo, pareikštiems po jų įsigaliojimo, ir taip yra neatsižvelgiant į tai, kad ikiteisminė procedūra buvo pradėta anksčiau.
- 48 Dėl Ispanijos Karalystės nurodytų teisinio saugumo, griežtesnes sankcijas numatančių normų negaliojimo atgal, „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principų negali būti abejojama dėl pirma nurodytų svarstymų.
- 49 Kalbant apie teisinio saugumo principą, primintina, jog juo reikalaujama, kad Sąjungos teisės aktai leistų suinteresuotiesiems asmenims tiksliai žinoti jais nustatytų pareigų turinį ir nedviprasmiškai – savo teises bei pareigas ir atitinkamai imtis veiksmų (minėto Sprendimo *ArcelorMittal Luxembourg prieš Komisiją ir Komisija prieš ArcelorMittal Luxembourg ir kt.* 68 punktas).
- 50 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad valstybės narės tikrai žinojo apie jų pareigą imtis priemonių įvykdyti Teisingumo Teismo sprendimą, kuriuo pripažintas valstybės įsipareigojimų neįvykdymas, ir apie pasekmes, kurios galėtų atsirasti neįvykdžius šios pareigos, nes jos buvo įtvirtintos pirminėje teisėje

gerokai prieš įsigaliojant Lisabonos sutarčiai. Šiomis aplinkybėmis valstybės narės negali remtis teisinio saugumo principu siekdamos užginčyti tai, kad SESV 260 straipsnio 2 dalyje numatytos procedūrinės normos taikomos nedelsiant.

- 51 Be to, kalbant apie griežtesnes sankcijas numatančių normų negaliojimo atgal ir „nėra nusikaltimų ir bausmių be įstatymo“ principus, pakanka konstatuoti, kad SESV niekaip nepakeitė, pirma, valstybių narių pareigos imtis priemonių įgyvendinti Teisingumo Teismo sprendimą, kuriuo pripažintas valstybės įsipareigojimų neįvykdymas, ir, antra, sankcijos, taikomos valstybėms narėms, kurios neįvykdė šios pareigos.
- 52 Ispanijos Karalystė negali remtis teisių į gynybą pažeidimu, nes nagrinėjamu atveju ji turėjo galimybę pateikti savo pastabas atsakydama į oficialų pranešimą ir į papildomą oficialų pranešimą. Be to, pastaruoju pranešimu ši valstybė narė buvo informuota apie tai, kad Komisija ketino pareikšti ieškinį Teisingumo Teisme pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį.
- 53 Dėl Ispanijos Karalystės prašymo, kuris pagrįstas minėtu Sprendimu *Komisija prieš Graikiją* ir pagal kurį naujoje sutarties nuostatoje įtvirtintos normos taikomos, tik jei visi ikiteisminės procedūros etapai buvo įgyvendinti įsigaliojus šiai sutarčiai, reikia konstatuoti, kad ji neteisingai suprato šį sprendimą.
- 54 Iš tiesų byloje, kurioje priimtas Sprendimas *Komisija prieš Graikiją*, nepriimtiniu pagrįstas prieštaravimas nurodytas remiantis prielaida, kad ikiteisminė procedūra pradėta prieš įsigaliojant ankstesnės nei Lisabonos sutartimi įtvirtintos redakcijos ESS. Siekiant atmesti šį prieštaravimą Teisingumo Teismui pakanka konstatuoti, kad, atvirkščiai, negu tvirtino atitinkama valstybė narė, visi šios procedūros etapai pradėti jau įsigaliojus šiai sutarčiai. Vis dėlto remiantis šiuo sprendimu negalima prieiti prie išvados, kad jei vienas iš etapų būtų pradėtas iki įsigaliojant aptariamai sutarčiai, Teisingumo Teismas būtų padaręs priešingą išvadą.
- 55 Ispanijos Karalystės subsidiariai nurodytiems argumentams taip pat negalima pritarti. Kalbant apie teiginį, pagal kurį SESV 260 straipsnio 2 dalimi nebuvo panaikintas pagrįstos nuomonės pareiškimo per ikiteisminę procedūrą etapas, reikia nurodyti šio sprendimo 42 punkte pateiktus svarstymus. Dėl argumento, pagrįsto SESV 288 straipsnio pirma pastraipa, pakanka konstatuoti, kad ši nuostata neturi jokio ryšio su SESV 260 straipsnio 2 dalyje numatyta procedūra.
- 56 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti Ispanijos Karalystės pateiktą nepriimtiniu pagrįstą prieštaravimą.

VI – Dėl įsipareigojimų neįvykdymo

A – Šalių argumentai

- 57 Komisija kaltina Ispanijos Karalystę, kad nesiėmė priemonių, kurių reikia įvykdyti minėtą Sprendimą *Komisija prieš Ispaniją*, kiek jis susijęs su *Indosa* suteikta neteisėta pagalba (toliau – nagrinėjama neteisėta pagalba). Iš tiesų 1994 m. jai buvo iškelta bankroto byla, ir ši pagalba nebuvo nei sugrąžinta, nei įrašyta kaip šios bankrutuojančios įmonės skola.
- 58 Be to, *Indosa* tęsė veiklą, nors jai buvo iškelta bankroto byla, pirmiausia pati, vėliau – per savo dukterinę bendrovę, kuri jai priklausė 100 %, t. y. CMD. *Indosa* turtas perleistas CMD neskaidriai ir neleidžiant dėl jo konkuruoti.
- 59 Dėl CMD, bendrovės, kuriai vėliau taip pat iškelta bankroto byla, Komisija mano, kad Ispanijos institucijos neįrodė, jog reikalavimas, susijęs su nagrinėjamos neteisėtos pagalbos grąžinimu, buvo įrašytas į kreditorinių reikalavimų sąrašą vykdant šios bendrovės bankroto procedūrą prieš pasibaigiant

papildomame oficialiame pranešime nurodytam terminui. Iš tiesų 2009 m. gruodžio 1 d. Komisijai atsiųstame galutiniame reikalavimų sąrašė nebuvo reikalavimų, susijusių su šia pagalba, ir tai 2010 m. birželio 2 d. ir 9 d. laiškuose aiškiai patvirtino Ispanijos institucijos.

- 60 Tačiau Ispanijos Karalystė mano, kad ėmėsi visų galimų priemonių Sprendimui 91/1 ir minėtam Sprendimui *Komisija prieš Ispaniją* įvykdyti.
- 61 Pirma, dėl reikalavimų, susijusių su nagrinėjamos neteisėtos pagalbos grąžinimu, įrašymo į reikalavimų sąrašą vykdant CMD bankroto procedūrą ši valstybė narė tvirtina, kad Baskų krašto autonominė sritis ėmėsi šio sprendimo 23 punkte aprašytų veiksmų tam, kad būtų įrašyti šie reikalavimai.
- 62 Antra, dėl subsidijuojamos veiklos nutraukimo Ispanijos Karalystė pripažįsta, kad CMD patalpose ji buvo tęsiama tarpininkaujant *Euskomenaje*. Tačiau ši valstybė narė mano, kad ėmėsi visų būtinų veiksmų šiai veiklai nutraukti.
- 63 Trečia, dėl CMD turto pardavimo Ispanijos Karalystė, nurodydama 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimą *Komisija prieš Italiją* (C-496/09, Rink. p. I-11483), pažymi, kad siekiant įgyvendinti pareigą susigrąžinti neteisėtos ir nesuderinamos su bendrąja rinka pagalbą, pakanka, kad į reikalavimų sąrašą būtų įrašyti tie, kurie susiję su nagrinėjamos pagalbos susigrąžinimu, nes nebereikalaujama parduoti šios pagalbos gavėjo turto rinkos kaina.
- 64 Galiausiai Ispanijos Karalystė nurodo, kad viešieji kreditoriai negalėjo pagreitinti CMD likvidavimo, nes jis vyko kontroliuojant teismui ir pagal procedūrą, numatytą taikytinuose nacionalinės teisės aktuose.

B – Teisingumo Teismo vertinimas

- 65 Siekiant nustatyti, ar Ispanijos Karalystė ėmėsi visų priemonių minėtam Sprendimui *Komisija prieš Ispaniją* įvykdyti, reikia patikrinti, ar pagalbą gavusi įmonė grąžino nagrinėjamos neteisėtos pagalbos sumas. Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad Teisingumo Teisme nagrinėjamas ginčas yra susijęs tik su *Indosa* suteikta pagalba.
- 66 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką, susijusią su EB 228 straipsnio 2 dalimi, referencinė data, kuria reikia remtis vertinant įsipareigojimų neįvykdymą pagal šią nuostatą, yra remiantis minėta nuostata pateiktoje pagrįstoje nuomonėje nurodyto termino pabaiga (žr. 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-304/02, Rink. p. I-6263, 30 punktą ir 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją*, C-369/07, Rink. p. I-5703, 43 punktą).
- 67 Kadangi SESV panaikintas įsipareigojimų neįvykdymo procedūros pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį etapas, susijęs su pagrįstos nuomonės pareiškimu, kaip tai buvo pažymėta šio sprendimo 42 punkte, referencine data, kuria reikia remtis vertinant tokį įsipareigojimų neįvykdymą, reikia laikyti dieną, kai baigėsi vadovaujantis šia nuostata pateiktame oficialiame pranešime nurodytas terminas.
- 68 Kadangi nagrinėjamu atveju Komisija nusiuntė Ispanijos Karalystei papildomą oficialų pranešimą, pirmesniame punkte minėta referencinė data yra diena, kai baigėsi šiame pranešime nurodytas terminas, t. y. 2010 m. gegužės 22 d.
- 69 Neginčytina, kad šią dieną *Indosa* suteikta nagrinėjama neteisėta pagalba nebuvo iš jos susigrąžinta.
- 70 Be to, neginčijama, kad ši pagalba turi būti susigrąžinta iš CMD bendrovės, kuriai 2008 m. birželio 30 d. pačiai iškelta bankroto byla po to, kai ji perėmė *Indosa* bendrovę, kuriai bankroto byla iškelta 1994 m. balandžio 19 d.

- 71 Kalbant apie atvejus, kada aptariama pagalba turi būti susigrąžinta iš bankrutuojančių įmonių arba tų, kurioms taikoma bankroto procedūra siekiant realizuoti turtą ir padengti įsiskolinimus, pagal nusistovėjusią teismo praktiką tai, kad įmonės susiduria su sunkumais arba bankrutuoja, neturi poveikio pareigai susigrąžinti pagalbą (žr., be kita ko, 2007 m. gruodžio 6 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-280/05, 28 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 72 Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką ankstesnė padėtis iš esmės gali būti atkurta, o dėl neteisėtai suteiktos pagalbos atsiradęs konkurencijos iškreipimas panaikintas, įtraukus į kreditorinių reikalavimų sąrašą reikalavimą grąžinti atitinkamą pagalbą (šiuo klausimu žr. 1986 m. sausio 15 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, 52/84, Rink. p. 89, 14 punktą; 1990 m. kovo 21 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, vadinamo „Tubemeuse“, C-142/87, Rink. p. I-959, 60–62 punktus; 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją*, C-277/00, Rink. p. I-3925, 85 punktą ir 2011 m. balandžio 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Lenkiją*, C-331/09, Rink. p. I-2933, 60 punktą).
- 73 Nagrinėjamu atveju neginčytina, kad prašymą į CMD bankroto procedūros kreditorinių reikalavimų sąrašą įrašyti reikalavimą, susijusį su nagrinėjamos neteisėtos pagalbos grąžinimu, Baskų krašto autonominė sritis pateikė tik 2010 m. birželio 10 d., o šis prašymas buvo susijęs tik su nedidele pagalba, kurią susigrąžinti buvo pareikalauta Sprendimu 91/1, dalimi. Vėliau šis prašymas buvo daug kartų taisytas, paskutinį kartą – 2011 m. gruodžio 7 d. Visi šie veiksmai atlikti pasibaigus papildomame oficialiame pranešime nustatytam terminui.
- 74 Taigi reikia konstatuoti, kad 2010 m. gegužės 22 d., t. y. dieną, kurią pasibaigė papildomame oficialiame pranešime nustatytas terminas, reikalavimas, susijęs su nagrinėjamos neteisėtos pagalbos grąžinimu, nebuvo įrašytas į CMD bankroto procedūros kreditorinių reikalavimų sąrašą.
- 75 Šiomis aplinkybėmis Ispanijos Karalystė negali teigti, kad per nustatytą terminą ji ėmėsi visų būtinų priemonių minėtam Sprendimui *Komisija prieš Ispaniją* įvykdyti.
- 76 Todėl reikia konstatuoti, kad iki pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį Komisijos pateiktame papildomame oficialiame pranešime nustatyto termino pabaigos nesiėmusi visų priemonių, kad įvykdytų minėtą Sprendimą *Komisija prieš Ispaniją*, susijusį, be kita ko, su Sprendimu 91/1 neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka pripažintos pagalbos susigrąžinimu, Ispanijos Karalystė neįvykdė išipareigojimų pagal to paties straipsnio 1 dalį.

VII – Dėl piniginių sankcijų

A – Dėl periodinių baudų

1. Šalių argumentai

- 77 Komisija mano, kad nagrinėjamu atveju piniginės sankcijos yra būtinos atsižvelgiant į tai, kad veikla, kuriai vykdyti skirta nagrinėjama neteisėta pagalba, tęsta daugiau nei 22 metus po Sprendimo 91/1 priėmimo, pirmiausia per CMD, o vėliau – *Euskomenaje*.
- 78 Dėl pokyčių, įvykusių pasibaigus papildomame oficialiame pranešime nustatytam terminui, Komisija mano, kad jais nebuvo nutrauktas išipareigojimų nevykdymas, konstatuotas minėtame Sprendime *Komisija prieš Ispaniją*.
- 79 Pripažindama, kad reikalavimas grąžinti nagrinėjamą neteisėtą pagalbą galiausiai įrašytas į kreditorinių reikalavimų sąrašą 2012 m. balandžio 4 d. *Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao* nutartimi, Komisija mano, jog subsidijuojamą veiklą CMD patalpose tęsė *Euskomenaje*.

- 80 Be to, Komisija primena, kad CMD likvidavimo plane buvo numatyta parduoti turtą jos buvusiems darbuotojams, kurie jau buvo įsteigę *Euskomenaje* subsidijuojamai veiklai tęsti. Nors tiesa, kad šio plano patvirtinimas panaikintas 2012 m. sausio 16 d. *Audiencia Provincial de Bizkaia* nutartimi, panaikinimas neturėjo poveikio *Euskomenaje* vykdomam CMD turto naudojimui. Pastarosios bendrovės bankroto administratoriai leido *Euskomenaje* laikinai ir neatlygintinai naudoti šį turtą.
- 81 Dėl periodinės baudos dydžio Komisija, remdamasi savo 2005 m. gruodžio 13 d. Komunikatu dėl EB 228 straipsnio įgyvendinimo (SEC(2005) 1658; OL C 126, p. 15), atnaujintu 2010 m. liepos 20 d. (SEC(2010) 923), siūlo, kad ji būtų apskaičiuota bazinį tarifą dauginant iš sunkumo koeficiento ir trukmės koeficiento. Gautas rezultatas bus padaugintas iš kintamojo, kuriuo atsižvelgiama į įsipareigojimų nevykdančios valstybės narės mokumą ir į turimų balsų Europos Vadovų Taryboje skaičių.
- 82 Šiuo atveju Komisija mano, kad 131 136 EUR per dieną periodinė bauda atitinka aplinkybes ir yra proporcinga nagrinėjamam įsipareigojimų neįvykdymui bei atitinkamos valstybės narės mokumui. Ši suma bus gauta 640 EUR bazinį tarifą per dieną padauginus iš sunkumo koeficiento 5 (pagal skalę nuo 1 iki 20), iš trukmės koeficiento 3 (pagal skalę nuo 1 iki 3) ir galiausiai iš fiksuoto kintamojo, vadinamojo „kintamojo n“, atspindinčio Ispanijos Karalystės mokumą, t. y. 13,66.
- 83 Pirmiausia dėl pažeidimo sunkumo Komisija primena, kad SESV nuostatos valstybės pagalbos srityje yra esminės. Be to, susigrąžinti nagrinėjamą neteisėtą pagalbą neturėtų būti labai sunku, nes ji turi būti susigrąžinta iš vienos bendrovės. Kalbant apie pažeidimo trukmę, pažymėtina, kad įsipareigojimais nebuvo vykdomi daugiau nei 22 metus skaičiuojant nuo pranešimo apie Sprendimą 91/1. Galiausiai dėl baudos periodiškumo Komisija mano, kad ji turi būti skaičiuojama už dieną.
- 84 Ispanijos Karalystė mano, kad nagrinėjamu atveju nereikia taikyti piniginių sankcijų atsižvelgiant į, be kita ko, pokyčius, kuriais siekiama užtikrinti Sprendimo 91/1 ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* įvykdymą ir kurie įvyko pasibaigus papildomame oficialiame pranešime nustatytam terminui.
- 85 Pirma, dėl veiksmų, kurių ėmėsi Baskų krašto autonominė sritis tam, kad reikalavimai grąžinti nagrinėjamą neteisėtą pagalbą būtų įrašyti į kreditorinių reikalavimų sąrašą, kaip antai aprašyti šio sprendimo 23 punkte, buvo priimta, be kita ko, 2012 m. balandžio 4 d. nutartis, kuria *Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao* leido į atitinkamą sąrašą įrašyti 22 683 745 eurų dydžio išskolinimą, atitinkantį grąžintiną minėtos paramos sumą, šiai sričiai. Be to, ši pagalba lygi 22 469 459 eurams, o ne 22 683 745 eurams, kaip tvirtina Komisija.
- 86 Antra, 2011 m. sausio 12 d. nutartimi *Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao* nurodė nutraukti CMD veiklą ir uždaryti jos komercines patalpas. 2011 m. kovo 3 d. Baskų krašto autonominė sritis taip pat paprašė to paties teismo nurodyti nutraukti *Euskomenaje* veiklą CMD patalpose.
- 87 Dėl *Euskomenaje* naudojimosi *Magfesa* priklausančiomis pramoninės nuosavybės teisėmis, įskaitant *Magfesa* prekių ženklą, Ispanijos Karalystė pažymi, kad pastarosios bendrovės likvidavimo plane numatytas tiesioginis šių teisių perleidimas *Euskomenaje*. Tačiau Baskų krašto autonominė sritis prieštaravo šiam planui ir prašė sustabdyti naudojimąsi šiomis teisėmis. Ši sritis taip pat pasiūlė, kad tos teisės būtų perleistos pagal procedūrą, kuriai taikomi konkurencijos principai ir paskleidus reklamą Sąjungos lygiu. Tačiau šie pasiūlymai nepriimti.
- 88 Trečia, tvirtindama, kad pirminiame CMD likvidavimo plane, 2010 m. birželio 22 d. nutartimi patvirtintame kompetentingo teismo, buvo numatyta besąlyginė ir skaidri procedūra, kuriai taikomi konkurencijos principai, Ispanijos Karalystė pabrėžia, jog Baskų krašto autonominė sritis pateikė apeliacinį skundą dėl šios nutarties. Taigi 2012 m. sausio 16 d. *Audiencia Provincial de Bizkaia* jį panaikino ir nurodė likviduoti CMD turtą laisvos konkurencijos ir skaidriomis sąlygomis.

- 89 Bet kuriuo atveju remdamasi minėtu 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimu *Komisija prieš Italiją* ir siekdama įrodyti, kad Sprendimas 91/1 ir minėtas Sprendimas *Komisija prieš Ispaniją* buvo įvykdyti, Ispanijos Karalystė mano, jog pakanka nustatyti, kad nacionalinės institucijos uoliai siekė, jog reikalavimai, susiję su nagrinėjama neteisėta pagalba, būtų įrašyti į reikalavimų sąrašą.
- 90 Dėl Komisijos siūlomo periodinės baudos dydžio Ispanijos Karalystė nurodo, kad ji yra neproporcinga. Šiuo klausimu ši valstybė narė tvirtina, kad šis procesas susijęs tik su viena iš keturių *Magefesa* grupės, kuri gavo minėtą pagalbą, bendrovių. Dėl šios priežasties bazinis tarifas turi atitikti vieną ketvirtąją Komisijos siūlomo tarifo, t. y. 160 EUR per dieną.
- 91 Be to, kadangi nagrinėjama neteisėta pagalba buvo suteikta autonominės srities, kurios bendrasis vidaus produktas (toliau – BVP) sudarė 6,24 % Ispanijos BVP, ir kadangi pagal nacionalinę teisę Ispanijos vyriausybė privalo perduoti šioje byloje galinčias būti paskirtų sankcijų našta infravalstybiniais vienetams, kurie yra atsakingi už Sąjungos teisės pažeidimą, ši valstybė narė mano, kad bazinis tarifas turi būti lygus 9,98 EUR per dieną, kuris gaunamas 160 EUR sumą padauginus iš 6,24 %.
- 92 Kalbant apie pažeidimo sunkumo koeficientą, minėta valstybė narė siūlo nustatyti koeficientą, lygų 1, nes nacionalinės institucijos padarė viską, kas įmanoma minėtam Sprendimui *Komisija prieš Ispaniją*, įvykdyti. Be to, nuo 1986 m. iki 2010 m. *Indosa*, CMD ir *Euskomenaje* įvykdytų pardavimo sandorių faktinė vertė sumažėjo 77,7 % ir likę darbuotojai sudarė vos 3,3 % darbuotojų, dirbusių 1986 metais. 2002 m. *Indosa* užimama rinkos dalis buvo gerokai didesnė, palyginti su 2010 m. *Euskomenaje* dalimi, kuri sumažėjo nuo 8,4 % iki 4,1 %. Šie duomenys patvirtina, kad konkurencijos iškraipymas dėl nagrinėjamos *Euskomenaje* veiklos aiškiai sumažėjo.
- 93 Kalbant apie koeficientą, susijusį su pažeidimo trukme, anot Ispanijos Karalystės, jis turi būti lygus 1, nes ši trukmė nagrinėjamu atveju turi būti vertinama atsižvelgiant į vidutinę bankroto procedūros trukmę Ispanijos Karalystėje, t. y. 1 114 dienų.
- 94 Todėl Ispanijos Karalystė siūlo 136,33 EUR per dieną sumą kaip periodinę baudą.
- 95 Dėl baudos periodiškumo minėta valstybė narė tvirtina, kad ji turi būti skaičiuojama ne už dieną, bet už ketvirtį, nes pagal nacionalinę teisę bankroto administratoriai pateikia savo ataskaitas kas ketvirtį.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

a) Pirminės pastabos

- 96 Kadangi Teisingumo Teismas konstatavo, kad prieš pasibaigiant papildomame oficialiame pranešime nustatytam terminui Ispanijos Karalystė neįvykdė minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją*, jis šiai valstybei narei gali nurodyti sumokėti periodinę baudą, jei išipareigojimų nevykdymas tęsėsi tuo metu, kai Teisingumo Teismas pradėjo nagrinėti faktines aplinkybes (minėto 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją* 59 punktą ir jame nurodyta teismo praktika).
- 97 Taigi svarbu patikrinti, ar taip yra.

b) Dėl išipareigojimų nevykdymo tęstinumo

- 98 Siekiant nustatyti, ar išipareigojimų neįvykdymas, kuriuo kaltinama Ispanijos Karalystė, tęsėsi tuo metu, kai Teisingumo Teismas pradėjo nagrinėti faktines aplinkybes, reikia įvertinti priemones, valstybės narės teigimu, priimtas pasibaigus papildomame oficialiame pranešime nurodytam terminui.

- 99 Šiuo klausimu reikia priminti, kad, kaip tai buvo padaryta šio sprendimo 71 punkte, tuo atveju, jei įmonei, neteisėtos ir nesuderinamos su bendrąja rinka pripažintos pagalbos gavėjai, iškelta bankroto byla, ankstesnė padėtis iš esmės gali būti atkurta, o dėl neteisėtai suteiktos pagalbos atsiradęs konkurencijos iškraipymas panaikintas, įtraukus į kreditorinių reikalavimų sąrašą reikalavimą grąžinti tokią pagalbą.
- 100 Nagrinėjamu atveju 2010 m. birželio 10 d. Baskų krašto autonominė sritis paprašė įrašyti 16 828,34 EUR reikalavimą, susijusį su nagrinėjamos neteisėtos pagalbos grąžinimu. Kadangi ši suma buvo akivaizdžiai mažesnė už visą atitinkamą pagalbą, ši sritis jį taisė daug kartų ir pagal paskutinį 2011 m. gruodžio 7 d. patvirtinimą ši suma buvo padidinta iki 22 683 745 EUR sumos, kuri atitinka Komisijos atliktą nagrinėjamo reikalavimo vertinimą. 2012 m. balandžio 4 d. *Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao* nutartimi šis reikalavimas, lygus minėtai sumai, buvo įrašytas į CMD skolinių įsipareigojimų sąrašą.
- 101 Atsižvelgiant į pastaruosius pokyčius nereikia nagrinėti Ispanijos Karalystės teiginio, kad atitinkama pagalba lygi 22 469 459 EUR, o ne 22 683 745 EUR.
- 102 Taigi reikia konstatuoti, kad reikalavimas, susijęs su nagrinėjama neteisėta pagalba, buvo įrašytas į kreditorinių reikalavimų sąrašą vykdant CMD bankroto procedūrą.
- 103 Tačiau, atvirkščiai tam, ką teigia Ispanijos Karalystė, vien šios aplinkybės nepakanka, kad būtų įgyvendinta pareiga įvykdyti minėtą Sprendimą *Komisija prieš Ispaniją*.
- 104 Iš tiesų, kaip Teisingumo Teismas jau daug kartų nusprendė, tai, jog į reikalavimų sąrašą įtraukiamas reikalavimas sugrąžinti atitinkamą pagalbą, leidžia įvykdyti įsipareigojimą susigrąžinti pagalbą tik jei bankroto procedūra baigiasi įmonės, neteisėtos pagalbos gavėjos, likvidavimu, t. y. galutiniu jos veiklos nutraukimu (šiuo klausimu žr. minėtų sprendimų *Komisija prieš Belgiją* 14 ir 15 punktą; *Komisija prieš Lenkiją* 63–65 punktus ir 2011 m. spalio 13 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-454/09, 36 punktą).
- 105 Šiuo klausimu reikia priminti, kad grąžinant su bendrąja rinka nesuderinamą pagalbą siekiama panaikinti konkurencijos iškraipymą, atsiradusį dėl konkurencinio pranašumo, kurį rinkoje turėjo šios pagalbos gavėjas, palyginti su jų konkurentais, ir taip atkurti ankstesnę situaciją iki šios pagalbos sumokėjimo (šiuo klausimu žr. 1995 m. balandžio 4 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-348/93, Rink. p. I-673, 27 punktą ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Lenkiją* 56 punktą).
- 106 Taigi, kai įmonė, neteisėtos pagalbos gavėja, bankrutuoja ir sukuriamą bendrovė tam, kad tęstų dalį šios bankrutuojančios įmonės veiklos, šios veiklos tęsimas, nors atitinkama pagalba nebuvo visiškai susigrąžinta, gali reikšti, kad dėl šios įmonės konkurencinio pranašumo, turėto jos konkurentų atžvilgiu, iškraipyta konkurencijos situacija tęsiasi. Iš tokios naujai įsteigtos bendrovės, jeigu ji turi šį pranašumą, gali būti reikalaujama grąžinti nagrinėjamą pagalbą. Taip yra, be kita ko, tuo atveju, kai nustatoma, kad ši bendrovė faktiškai išsaugo konkurencinį pranašumą, susijusį su šios pagalbos suteikimu, ypač kai įsigyja likviduojamos bendrovės turtą mainais nepervesdama sumos, atitinkančios rinkos sąlygas, ar kai yra nustatyta, jog įsteigus tokią bendrovę buvo apeita pareiga grąžinti minėtą pagalbą (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Vokietija prieš Komisiją* 86 punktą). Tai ypač taikytina tuomet, kai sumos, atitinkančios rinkos sąlygas, pervedimo nepakanka neutralizuoti konkurencinio pranašumo, susijusio su neteisėtos pagalbos gavimu.
- 107 Tokiu atveju vien reikalavimo, susijusio su neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka pripažinta pagalba, įrašymo į kreditorinių reikalavimų sąrašą nepakanka šitaip atsiradusiam konkurencijos iškraipymui panaikinti.

- 108 Šių argumentų nepaneigia minėtas 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimas *Komisija prieš Italiją*. Iš tiesų iš šio sprendimo nematyti, kad įrašius atitinkamos pagalbos grąžinimo reikalavimą į kreditorinių reikalavimų sąrašą pagal šios pagalbos gavėjo bankroto procedūrą jis galėjo tęsti savo veiklą, nors buvo negrąžinta visa šios pagalbos suma.
- 109 Šio sprendimo 68 punkte konstatuota, kad nagrinėjamu atveju nagrinėjama neteisėta pagalba faktiškai nebuvo grąžinta. Todėl reikia patikrinti ar tą dieną, kai Teisingumo Teismas nagrinėjo faktines bylos aplinkybes, vis dar buvo konkurencinis pranašumas, susijęs su šia pagalba.
- 110 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismui pateiktos gausios bylos medžiagos matyti, kad *Euskomenaje* faktiškai ir toliau naudojasi šiuo pranašumu. Iš tiesų remiantis CMD bankroto procedūroje įvykusiais vėlesniais pokyčiais galima manyti, kad jais siekta užtikrinti ilgą subsidijuojamos veiklos trukmę, nors visa nagrinėjamos neteisėtos pagalbos suma nebuvo grąžinta.
- 111 Konkrečiai kalbant, iš bylos medžiagos matyti, kad:
- 2010 m. birželio 22 d. *Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao* nutartimi patvirtintame CMD likvidavimo plane iš esmės buvo numatyta, kad visas CMD turtas turi būti parduotas jos kreditoriams, kurie iš esmės buvo jos darbuotojai, taip kompensuojant išskolinimų jiems dalį, tačiau reikia pažymėti, jog su nagrinėjama neteisėta pagalba susijusio reikalavimo nebuvo tarp pripažintų kreditorinių reikalavimų,
 - visai prieš patvirtinant šį planą buvę CMD darbuotojai įsteigė *Euskomenaje*, kurios vykdoma veikla buvo iš esmės tapati CMD vykdytai veiklai,
 - kaip matyti iš 2011 m. vasario 17 d. Baskų krašto vyriausybės laiško *Euskomenaje* valdytojų tarybai, CMD likvidavimo planu „buvo aiškiai siekiama tęsti subsidijuojamą veiklą naujai įsteigtoje bendrovėje, kuri neprisiėmė atsakomybės už CMD skolas“,
 - kaip matyti iš 2010 m. gruodžio 3 d. ir 2011 m. kovo 10 d. Baskų krašto autonominės srities laiškų *Juzgado de Primera Instancia n° 10 de Bilbao*, *Euskomenaje* naudoja *Magfesa* pramoninę nuosavybę, įskaitant ir *Magfesa* prekių ženklą, kuris jai perleistas tiesiogiai, t. y. netaikant konkurencijos principų ir be jokio atlygio,
 - Baskų krašto autonominės srities prieštaravimui dėl minėto perleidimo nepritarta,
 - kaip matyti iš, be kita ko, šio punkto trečioje įtraukoje minėto laiško, remdamasis apeliaciniu skundu, kurį Baskų krašto autonominė sritis pateikė jau pareiškus ieškinį Teisingumo Teisme, 2012 m. sausio 16 d. nutartimi *Audiencia Provincial de Bizkaia* panaikino CMD likvidavimo planą, tačiau šios bendrovės bankroto administratoriai jau buvo leidę laikinai perleisti jos turtą *Euskomenaje* iki CMD bankroto procedūros pabaigos ir tai buvo padaryta be jokio atlygio, be reklamos, neperleidžiant nuosavybės teisių ir „pažeidžiant esminius bankroto procedūros valdymo principus“,
 - kaip matyti iš 2011 m. kovo 3 d. Baskų krašto autonominės srities prašymo *Juzgado de lo Mercantil n° 2 de Bilbao*, kuriuo prašyta nutraukti *Euskomenaje* veiklą, vykdomą CMD gamybinėse patalpose, neatsižvelgdama į 2011 m. sausio 12 d. nutartį nutraukti CMD veiklą ir uždaryti jos patalpas, *Euskomenaje* toliau gamino namų apyvokos prekes CMD gamybinėse patalpose, naudodamasi jos pastatais, įrengimais ir pramonine nuosavybe.
- 112 Atsižvelgiant į Teisingumo Teismui pateiktą bylos medžiagą, darytina išvada, kad konkurencinis pranašumas, susijęs su nagrinėjama neteisėta pagalba, išliko, nes reikalavimų, susijusių su šia pagalba, įtraukimo į kreditorių reikalavimų sąrašą nepakanka, kad būtų įvykdytas Sprendimas 91/1 ir minėtas Sprendimas *Komisija prieš Ispaniją*.

113 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia konstatuoti, kad įsipareigojimų nevykdymas, kuriuo kaltinama Ispanijos Karalystė, buvo tęsiamas tuo momentu, kai Teisingumo Teismas pradėjo nagrinėti šios bylos faktines aplinkybes.

114 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas mano, kad sprendimas nurodyti Ispanijos Karalystei sumokėti periodinę baudą yra tinkama finansinė priemonė paskatinti šią valstybę imtis būtinų priemonių užbaigti įsipareigojimų nevykdymą ir užtikrinti visišką Sprendimo 91/1 ir minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* įvykdymą.

c) Dėl periodinės baudos dydžio

i) Pirminės pastabos

115 Reikia priminti, kad Teisingumo Teismas, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes, kiekvienoje byloje turi įvertinti skirtinas pinigines sankcijas (žr. minėto 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją* 86 punktą ir 2006 m. kovo 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją*, C-177/04, Rink. p. I-2461, 58 punktą).

116 Šiuo klausimu Komisijos pasiūlymai negali įpareigoti Teisingumo Teismo ir tėra naudinga gairė. Be to, gairės, kokios numatomos Komisijos komunikatuose, ne įpareigoja Teisingumo Teismą, bet prisideda prie šios institucijos veiksmų skaidrumo, nuspėjamumo ir teisinio saugumo užtikrinimo (žr. 2008 m. sausio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Portugaliją*, C-70/06, Rink. p. I-1, 34 punktą ir minėto 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją* 112 punktą).

117 Dėl periodinės baudos skyrimo Teisingumo Teismas yra nusprendęs, kad tokia sankcija turi būti nustatoma atsižvelgiant į spaudimo laipsnį, būtiną valstybei narei, nevykdančiai teismo sprendimo, kuriuo pripažįstamas įsipareigojimų neįvykdymas, įtikinti šį sprendimą vykdyti ir pakeisti savo elgesį, kad būtų nutrauktas pažeidimas, kuriuo ji kaltinama (šiuo klausimu žr. minėto 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją* 91 punktą).

118 Naudodamasis savo diskrecija šioje srityje Teisingumo Teismas turi nustatyti tokį periodinės baudos dydį, kad ši bauda, pirma, atitiktų aplinkybes ir, antra, būtų proporcinga nustatytam įsipareigojimų neįvykdymui bei atitinkamos valstybės narės mokumui (žr. minėto 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją* 103 punktą ir minėto 2006 m. kovo 14 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją* 61 punktą).

119 Vadinas, Teisingumo Teismui atliekant vertinimą, pagrindiniai kriterijai, į kuriuos reikia atsižvelgti, siekiant užtikrinti, kad periodinė bauda turėtų priverstinį pobūdį vienodai ir veiksmingai taikant Sąjungos teisę, iš principo yra pažeidimo trukmė, jo sunkumo laipsnis ir atitinkamos valstybės narės mokumas. Norėdamas taikyti šiuos kriterijus Teisingumo Teismas pirmiausia turi atsižvelgti į neįvykdymo pasekmes privatiems ir viešiesiems interesams bei atitinkamos valstybės narės pareigų įvykdymo skubą (žr. minėto 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Komisija prieš Prancūziją* 104 punktą ir minėtų 2006 m. kovo 14 d. sprendimų *Komisija prieš Prancūziją* 62 punktą ir *Komisija prieš Portugaliją* 39 punktą).

ii) Dėl pažeidimo trukmės

120 Vertinti pažeidimo trukmę būtina atsižvelgiant į momentą, kada Teisingumo Teismas imasi vertinti faktines aplinkybes, o ne kada Komisija kreipiasi į jį (žr. minėtų 2006 m. kovo 14 d. sprendimų *Komisija prieš Prancūziją* 71 punktą ir *Komisija prieš Portugaliją* 45 punktą).

- 121 Tokiomis aplinkybėmis, kadangi Ispanijos Karalystė negalėjo įrodyti, kad realiai baigėsi išipareigojimo vykdyti minėtą Sprendimą *Komisija prieš Ispaniją* nevykdymas, reikia manyti, kad ji daugiau nei 10 metų nevykdo išipareigojimų, o tai yra ypač ilgas laiko tarpas.
- 122 Be to, svarbu atsižvelgti į tai, kad nuo Sprendimo 91/1 priėmimo iki dienos, kurią Teisingumo Teismas pradėjo nagrinėti faktines aplinkybes, praėjo daugiau nei 22 metai.
- 123 Nagrinėjamu atveju tokia trukmė dar labiau kritikuotina, nes Sprendimu 91/1 pripažintos neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka pagalbos gavėjų buvo mažai, jų pavadinimai išvardyti Sprendime 91/1 ir minėtame Sprendime *Komisija prieš Ispaniją*, o Sprendime 91/1 nurodytos tikslios susigrąžintinos sumos. Šiomis aplinkybėmis minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* vykdymas neturėjo sukelti didelių sunkumų.
- 124 Kaip vėlavimo įvykdyti minėtą Sprendimą *Komisija prieš Ispaniją* pateisinimas Ispanijos Karalystės nurodyta vidutinė bankroto procedūros trukmė negali pateisinti tokio vėlavimo, ypač atsižvelgiant į tai, kad ši valstybė narė realių veiksmų nagrinėjamam išipareigojimų nevykdymui nutraukti ėmėsi tik prieš pat Komisijai kreipiantis į Teisingumo Teismą ir, kaip matyti iš šio sprendimo 23 30 punktų, kai jau buvo kreiptasi į jį.
- iii) Dėl pažeidimo sunkumo
- 125 Dėl pažeidimo sunkumo reikia priminti fundamentalų SESV nuostatų valstybės pagalbos srityje pobūdį (minėto 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją* 118 punktą).
- 126 Iš tiesų normos, kuriomis pagrįstas Sprendimas 91/1 ir minėtas Sprendimas *Komisija prieš Ispaniją*, yra viena iš pagrindinių Sąjungai ESS 3 straipsnio 3 dalimi ir Protokolu Nr. 27 dėl vidaus rinkos ir konkurencijos, kuris pagal ESS 51 straipsnį yra neatskiriama steigiamųjų sutarčių dalis ir kuriame numatyta, jog vidaus rinkoje turėtų veikti sistema, užtikrinanti, kad konkurencija nebūtų iškraipoma, patikėtų užduočių išraiška (žr. minėto 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* 60 punktą).
- 127 Sąjungos nuostatų, kurios pažeidžiamos tokiu atveju, kaip nagrinėjamasis šioje byloje, svarba matyti, be kita ko, iš to, kad grąžinus neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka pripažintą pagalbą panaikinas konkurencijos iškraipymas, atsiradęs dėl konkurencinio pranašumo, kurį nulėmė ši pagalba, ir to, kad dėl šio grąžinimo pagalbos gavėjas praranda pranašumą, kurį rinkoje turėjo, palyginti su konkurentais (šiuo klausimu žr. minėtų 1995 m. balandžio 4 d. sprendimų *Komisija prieš Italiją* 22 punktą ir *Vokietija prieš Komisiją* 75 punktą).
- 128 Dėl šioje byloje nustatyto išipareigojimų neįvykdymo reikia konstatuoti, kad minėtas Sprendimas *Komisija prieš Ispaniją* buvo įvykdytas tiek, kiek jis susijęs su 3 iš 4 neteisėtos pagalbos gavėjų, numatytų Sprendime 91/1. Be to, neginčijama, kad *Indosa* suteikta pagalba sudaro tik apie penktadalį visos pagalbos, dėl kurios buvo priimtas šis sprendimas ir minėtas Sprendimas *Komisija prieš Ispaniją*.
- 129 Taigi neginčijama, kad iki šios dienos nesusigrąžinta net dalis *Indosa* suteiktos pagalbos.
- 130 Be to, nors visai neseniai Ispanijos Karalystė ėmėsi veiksmų, kuriais įrodomas rimtas ketinimas nutraukti nagrinėjamą išipareigojimų nevykdymą, neginčijama, kad šių veiksmų buvo imtasi prieš pat ieškinio pareiškimą Teisingumo Teisme ir kad daug jų atlikta po tos dienos. Taigi ši valstybė narė neįrodė daugelį metų buvusi uoli, kaip to reikalaujama.

iv) Dėl Ispanijos Karalystės mokumo

- 131 Dėl Ispanijos Karalystės mokumo reikia atsižvelgti į šios valstybės narės nesenus infliacijos ir BVP pokyčius iki dienos, kai pradėtos nagrinėti faktinės aplinkybės Teisingumo Teisme.
- 132 Šiuo klausimu negalima pritarti Ispanijos Karalystės argumentui, pagal kurį nagrinėjamu atveju mokumas turi atspindėti Baskų krašto autonominės srities, o ne pačios valstybės narės mokumą. Pakanka priminti, kad tai, jog valstybė narė patikėjo savo regionams susigražinti neteisėtą ir nesuderinamą su bendrąja rinka pagalbą, neturi poveikio SESV 260 straipsnio taikymui. Nors kiekviena valstybė narė savo nuožiūra savo viduje gali laisvai paskirstyti centrinės ir regionų valdžios kompetenciją, ji išlieka vienintelė atsakinga Sąjungai už iš Sąjungos teisės kylančių įsipareigojimų vykdymą (dėl EB 226 straipsnio žr. 2004 m. birželio 10 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją*, C-87/02, Rink. p. I-5975, 38 punktą).

v) Dėl baudos periodiškumo

- 133 Kalbant apie baudos periodiškumą, pažymėtina, kad valstybei narei atsakovei skirtina už kiekvieną dieną skaičiuojama periodinė bauda.
- 134 Šiuo klausimu Ispanijos Karalystės prašymas taikyti kas ketvirtį skaičiuojamą baudą negali būti patenkintas atsižvelgiant į, pirma, ypač ilgą įsipareigojimų nevykdymo trukmę ir, antra, didelę skubą nedelsiant jį nutraukti.

vi) Išvada

- 135 Atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta, Teisingumo Teismas mano, kad 50 000 EUR periodinės baudos už dieną taikymas yra tinkamas.
- 136 Atsižvelgiant į visus nurodytus veiksnius, iš Ispanijos Karalystės reikia priteisti sumokėti į Komisijos sąskaitą „Europos Sąjungos nuosavi ištekliai“ periodinę baudą, lygią 50 000 EUR už kiekvieną vėlavimo priimti būtinas priemones minėtam Sprendimui *Komisija prieš Ispaniją* įvykdyti dieną, mokėtiną nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo, kol bus įvykdytas minėtas Sprendimas *Komisija prieš Ispaniją*.

B – Dėl vienkartinės sumos

1. Šalių argumentai

- 137 Vienkartinei sumai apskaičiuoti Komisija siūlo taikyti metodą, pagal kurį nustatytas 210 EUR už dieną bazinis tarifas, pirma, dauginamas iš sunkumo koeficiento ir „kriterijaus n“, kurių dydis yra toks pats kaip ir naudotas apskaičiuojant periodinę baudą (atitinkamai 5 ir 13,66), ir, antra, dauginamas iš dienų, kai buvo tęsiamas įsipareigojimų nevykdymas, skaičiaus. Taip vienkartinė suma turi būti lygi rezultatui, kuris gaunamas 14 343 EUR padauginus iš dienų skaičiaus nuo minėto Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* paskelbimo iki šios valstybės narės įsipareigojimų įvykdymo ar, jai to nepadarius, iki šio sprendimo paskelbimo.
- 138 Remdamasi tais pačiais argumentais, kurie buvo nurodyti dėl periodinės baudos, Ispanijos Karalystė siūlo vienkartinės sumos bazinį tarifą padalyti iš 4 atsižvelgiant į tai, jog sprendimas buvo įvykdytas 3 iš 4 nagrinėjamos neteisėtos pagalbos gavėjų atžvilgiu, ir padauginti jį iš 6,24 % siekiant atsižvelgti į tai, kad šis skaičius atspindi Baskų krašto BVP dalį Ispanijos BVP. Taigi bazinis tarifas būtų lygus 3,28 EUR. Be to, reiktų taikyti tokį patį sunkumo koeficientą ir nustatytą kriterijų „n“, kokie siūlomi periodinės baudos atžvilgiu. Vadinas, minėta vienkartinė suma turėtų būti lygi rezultatui, kuris gaunamas 44,80 EUR padauginus iš dienų, kai buvo tęsiamas įsipareigojimų nevykdymas, skaičiaus.

139 Be to, Ispanijos Karalystė prašo, kad laikotarpis nuo dienos, kai ji pareiškė nepriimtiniu pagrįstą prieštaravimą šioje byloje, iki dienos, kai Teisingumo Teismas priims sprendimą dėl šio prieštaravimo, apskaičiuojant vienkartinę sumą nebūtų įtrauktas į dienų, kai buvo tęsiamas įsipareigojimų nevykdymas, skaičių.

2. Teisingumo Teismo vertinimas

140 Pirmiausia reikia priminti, kad Teisingumo Teismas, naudodamasis savo diskrecija, kuri jam suteikta šioje srityje, turi teisę kumulatyviai nustatyti ir periodinę baudą, ir vienkartinę sumą (minėto 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją* 143 punktą).

141 Įpareigojimas sumokėti vienkartinę sumą kiekvienu atveju turi priklausyti nuo visų svarbių veiksnių, susijusių ir su konstatuoto pažeidimo ypatybėmis, ir su atitinkamos valstybės narės, prieš kurią pradėta procedūra pagal SESV 260 straipsnį, elgesiu. Šiuo klausimu šia nuostata Teisingumo Teismui suteikta didelė diskrecija sprendžiant, ar reikia skirti tokią sankciją (šiuo klausimu žr. minėto 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją* 144 punktą).

142 Šioje byloje teisinių ir faktinių aplinkybių visuma, susijusi su šiuo įsipareigojimų neįvykdymu, yra požymis, jog veiksmingai analogiškų Sąjungos teisės pažeidimų pasikartojimo prevencijai ateityje gali prireikti imtis atgrasančios priemonės, kaip antai įpareigojimo sumokėti vienkartinę sumą.

143 Šiomis aplinkybėmis vykdydamas savo diskreciją Teisingumo Teismas turi nustatyti vienkartinę sumą taip, kad, pirma, ji atitiktų aplinkybes ir, antra, būtų proporcinga konstatuotam įsipareigojimų nevykdymui ir atitinkamos valstybės narės mokumui (minėto 2009 m. liepos 7 d. Sprendimo *Komisija prieš Graikiją* 146 punktą).

144 Tarp šiuo atžvilgiu svarbių kriterijų yra, be kita ko, pažeidimo trukmė po jį konstatavusio sprendimo ir pažeidimo sunkumas (žr. minėto 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimo *Komisija prieš Italiją* 94 punktą).

145 Aplinkybės, į kurias reikia atsižvelgti, matyti iš šio sprendimo 119–129 punktuose pateiktų svarstymų, susijusių su įsipareigojimo nevykdymo trukme ir sunkumu. Konstatuota, pirma, kad įsipareigojimais nevykdyti daugiau nei 10 metų nuo Sprendimo *Komisija prieš Ispaniją* paskelbimo ir daugiau nei 22 metus nuo Sprendimo 91/1 priėmimo, antra, šio sprendimo vykdymas neturėjo sukelti didelių sunkumų, nes nagrinėjamos neteisėtos pagalbos gavėjų buvo nedaug, šiame sprendime buvo įvardyti jų pavadinimai ir nurodytos susigrąžintinos sumos.

146 Dėl Ispanijos Karalystės prašymo, nurodyto šio sprendimo 138 punkte, pažymėtina, kad jis negali būti patenkintas, nes tai, kad Teisingumo Teismas nagrinėja šios valstybės narės pateiktą nepriimtiniu pagrįstą prieštaravimą, neturi jokio ryšio su įsipareigojimų nevykdymo, kuriuo ji kaltinama, trukme.

147 Remdamasis tuo, Teisingumo Teismas mano, kad į bylos aplinkybes bus tinkamai atsižvelgta Ispanijos Karalystei nustačius 20 mln. EUR dydžio vienkartinę sumą.

148 Todėl iš Ispanijos Karalystės reikia priteisti sumokėti į Komisijos sąskaitą „Europos Sąjungos nuosavi ištekliai“ 20 mln. EUR vienkartinę sumą.

VIII – Dėl bylinėjimosi išlaidų

149 Pagal Procedūros reglamento 138 straipsnio 1 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi Komisija reikalavo priteisti bylinėjimosi išlaidas ir Ispanijos Karalystė pralaimėjo bylą, pastaroji turi jas padengti. Remiantis to paties reglamento 140 straipsnio 1 dalimi, pagal kurią į bylą įstojusios valstybės narės pačios padengia savo išlaidas, reikia nuspręsti, kad Čekijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Iki pagal SESV 260 straipsnio 2 dalį 2010 m. kovo 18 d. Europos Komisijos pateiktame papildomame oficialiame pranešime nustatyto termino pabaigos nesiėmusi visų priemonių, kad įvykdytų 2002 m. liepos 2 d. Sprendimą *Komisija prieš Ispaniją* (C-499/99), susijusį, be kita ko, su pagalba, kuri pagal 1989 m. gruodžio 20 d. Komisijos sprendimą 91/1/EEB dėl Ispanijos vyriausybės ir įvairių Ispanijos autonominių administracinių teritorinių vienetų vyriausybių įmonei *Magefesa*, iš nerūdijančio plieno gaminančiai namų apyvokos prekes ir smulkius elektroninius namų apyvokos aparatus, suteiktos pagalbos buvo pripažinta neteisėta ir nesuderinama su bendrąja rinka, susigražinimu iš *Industrias Domésticas SA*, Ispanijos Karalystė neįvykdė įsipareigojimų pagal to paties straipsnio 1 dalį.
2. Priteisti iš Ispanijos Karalystės sumokėti į Komisijos sąskaitą „Europos Sąjungos nuosavi ištekliai“ periodinę baudą, lygią 50 000 EUR už kiekvieną vėlavimo priimti būtinas priemones minėtam Sprendimui *Komisija prieš Ispaniją* įvykdyti dieną, mokėtiną nuo sprendimo šioje byloje paskelbimo, kol bus įvykdytas minėtas Sprendimas *Komisija prieš Ispaniją*.
3. Priteisti iš Ispanijos Karalystės sumokėti į Komisijos sąskaitą „Europos Sąjungos nuosavi ištekliai“ 20 mln. EUR vienkartinę sumą.
4. Priteisti iš Ispanijos Karalystės bylinėjimosi išlaidas.
5. Čekijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.